

Нови Батшалџаџ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „IV КРАЉЕВАЧКИ БАТАЉОН”

НИКОЛА ТЕСЛА

160 ГОДИНА
ОД РОЂЕЊА ВЕЛИКАНА

Као директор Основне школе „IV краљевачки батаљон” са поносом и неизмерном радошћу поздрављам читаоце четвртог броја нашег школског часописа „Нови Батаљонац”.

Протекла школска година, као и свака претходна, за наше ученике и наставнике је била веома успешна. Ученици су, уз помоћ својих наставника, постигли престижне и завидне резултате, што је главни и највећи циљ нашег просветитељског рада.

Претходна година била је и година великих инвестиција за нашу школу. Урађено је ново школско двориште и реконструисана физкултурна сала. Набављена су нова и савремена наставна средства, да би настава била успешна.

Поносна сам што сам на челу једног великог тима кога чине наставници, учитељи, стручни сарадници, сви који у овој школи раде, људи који помажу школи и на њу мисле. Међу њима и нашим ученицима има оних који су својим успесима допринели да ова школа стекне углед.

Школа ће и убудуће пратити савремена кретања у области образовања и васпитања која омогућавају ученицима процес учења, сазнавања, која развијају креативност. Јер ученици треба школу да доживљавају као средину у којој могу слободно да размишљају, истражују, стварају и исказују своје таленте и индивидуалност.

Свим ученицима и наставницима честитам Дан школе са жељом да наредна школска година донесе пуно успеха и добрих резултата.

Нови Батаљонац 4

Лист ученика Основне школе
„IV краљевачки батаљон“ Краљево
Број 4, издат 22. децембра 2016. године
Издавач: Основна школа „IV краљевачки батаљон”,
Олге Јовичић Рите 1, Краљево

За издавача: Марина Вучинић, директор
Уредник: Наталија Балтић, професор српског језика
/ Сарадници: Наташа Вуковић, професор технике и информатике, Данијела Петрић, професор српског језика, / Илустрације: Јасмина Николчевић, професор ликовне културе
Захваљујемо се свима који су помогли да школски лист буде штампан у тиражу од 500 примерака.

Дизајн: Медија клуб „Навигатор“
телефон: +381 (0)36 320 600

Као вишегодишњи председник Савета родитеља обраћам се свим читаоцима часописа „Нови Батаљонац”.

Није било лако протеклих година. Суочавали смо се са различитим проблемима и ситуацијама. Било је и тренутака када су се проблеми лако решавали, а било је и тренутака када су се доносиле тешке одлуке. Али, ниједног тренутка није долазило у питање ко је приоритет, ко је најважнији.....а то су наша деца.... наши ђаци.... батаљонци. Успели смо да заједно са колективом школе, оправдамо име једне од престижних школа у граду. Успели смо да набавимо квалитетна учила, да простор школе уредимо, двориште после више деценија реконструишемо, спорстку салу такође. Да учинимо све што је у нашој моћи да се ђаци осећају што боље и да уз помоћ својих наставника постижу што боље резултате. Али како каже изрека „лако је волети децу када су добра, треба их највише волети онда када најмање заслужују”. Имали смо прилике да се сусрећемо и са проблемима везаним за понашање деце, са вршњачким насиљем, неприхватањем ученика од стране колектива и разноврсним ситуацијама, али смо их тимски решавали са мање или више успеха.

У наредном периоду Савет ће у оквиру свог делогруга поради на успостављању још боље сарадње родитеља и школе, трудити се да саслуша, анализира и изнађе решења за све проблеме који буду пред Савет изнети. Савет ће и даље подржавати организације разних хуманитарних акција како својим одлукама, тако и директним учешћем. Сваки родитељ као члан Савета родитеља ће имати и прилику и подршку од осталих чланова Савета родитеља да своје идеје спроведе у дела.

Сви члановима Савета родитеља на челу са мношћом имају заједнички циљ, да се омогући да ученици, тј. наша деца уче и раде у што бољим условима, да се суочавају са свим што носи одрастање, наравно уз нашу подршку да превазилазе све потешкоће и да сутра одрасту у одговорне, вредне и честите људе.

председник Савета родитеља
Марица Мијајловић, дипл.инж.арх.

ПОНОСНИ ШТО СМО ДЕО ШКОЛЕ

Школски одбор, орган управљања школе „IV краљевачки батаљон”, у претходном периоду се бавио темама из свог делокруга рада, а пре свега оним које се односе на:

- доношење школског програма, развојног плана, и годишњег плана рада;
- доношење финансијског плана рада;
- разматрање и усвајање извештаја по реализацији усвојених планских докумената и рада директора школе;
- исходе образовања и васпитавања дефинисаних законском регулативом и усвојеним плановима уз предузимање потребних мера за побољшање услова рада и остварење планова васпитно-образовног рада;
- заштиту и безбедност ученика, унапређивање услова рада и животне средине.

Школски одбор је обављао и друге послове који су се односили на решавања по жалбама и примедбама по решењу директора, доношење одлука о наградама и признањима, вршио правовремено информисање запослених по питањима значајних за рад у школи, као и све остале активности које је организовала школа као установа и у сарадњи са ресорним Министарством и надлежним органом локалне самоуправе.

Школски одбор је својим радом и ангажовањем дао све од себе како би остварио што бољу сарадњу са свим структурама у школи.

Поносни смо што припадамо баш овој школи, која је постизала и постиже завидне резултате, пре свега у наставном процесу и васпитно-образовном раду, па је због тога стекла завидан статус и имиџ међу свим основним школама, не само у локалној средини, већ и шире.

Мисија школског одбора је и да сачува, унапреди и афирмише све праве вредности које је стекла, негује и

остварује школа као установа на васпитно образовном раду, ширењу знања, културе, уметности, спорта, хуманости и свих позитивних и прогресивних вредности.

Данас, када славимо Дан школе, у радости и дружењу сажимамо остварења из претходног периода и поносимо се постигнутим резултатима.

Колектив наше школе су чинили и чине добри људи, прегаоци и професионалци посвећени ученицима и својој часној професији.

Наши ђаци из дана у дан, године у годину, својим достигнућима потврђују стечено знање, васпитање, хуманост... Они израстају у вредне и часне младе људе који ће својим знањем, радом и ангажовањем наставити да постижу успехе једнаке успесима бројних бивших ђака ове школе.

Драги ученици, знајте да својим учењем, радом, ангажовањем постајете прави људи, зато стичите нова знања, стремите новим висинама, докучите недокучиво, снова претварајте у стварност, како би ваши учитељи, наставници и родитељи били поносни на вас.

Зато: „Ходајте с људима који сањају, који верују, који планирају, с храбрима, веселима, слободнима чије главе су у облацима, а ноге на земљи. Нека њихов дух запали ватру у вама како бисте направили овај свет бољим него што стега затекли”.

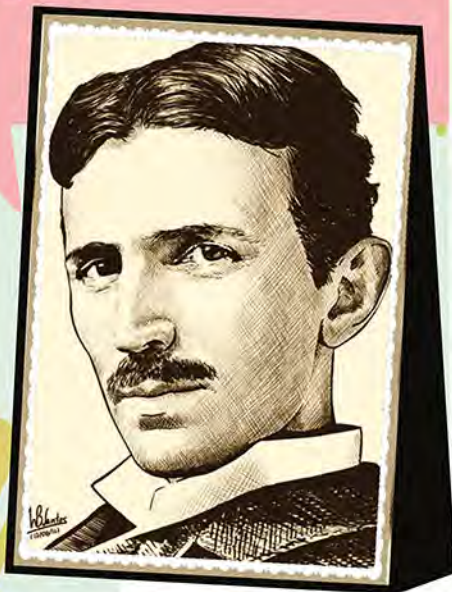
Поводом Дана школе, а у име школског одбора, свим ученицима, наставном и ваннаставном особљу и свима који су својим радом и ангажовањем у школи и за школу допринели да провереним и правим вредностима као што су образовање, наука, култура, уметност, спорт, али и морал, етика, поштење, хуманост, човекољубље... вратимо место које им припада, честитам Дан школе.

Бранимир Дуњић, председник школског одбора

НИКОЛА ТЕСЛА

„Нека будућност каже истину, процените сваког човека према његовом раду и заслугама. Садашњост је њихова, али будућност је моја, за коју сам тако напорно радио.“

Никола Тесла

Зову га Прометејем 20. века. Да њега није било, свет какав познајемо не би био могућ. Изумео је много, а на животе свих нас утицао је још више.

Мали народ, као што је српски, никада пре, а ни после није изнедрио тако великог генија као што је Никола Тесла. Чак ни већи народи нису имали много више среће у тој „работи“ од Срба. Вероватно се некада, негде родио и неко чији је IQ био већи, неко ко је имао већи потенцијал него сви остали, али ето - без помоћи „судбине“, сплета околности или нечег трећег, неупошљен геније и не вреди много.

Тесла је човек који је у једном животном добу урадио доста. Урадио је толико да, вероватно, ни овог чланка не би било, нити рачунара, ма ничега, да се он, младић из Крајине, није одважио да скоро смртну болест искористи не би ли омекшао очево срце и затражио да студира технику, уместо богословије.

Он је ум који из много разлога, на 160 - годишњицу његовог рођења, заслужује да буде личност „Батаљонца“, а ево неких од њих:

- Породица Тесла није увек била Тесла - пре су носили презиме Драганић, што је сам Тесла открио биографу Џону О' Нилу. Испричао му је да је, према предању, Тесла заправо био надимак који су добили због наследне особине - крупних избачених предњих зуба који су подсећали на сечива тесарске секире. Драганићи према О' Нилу потичу из западне Србије;

- Рођен је у Смиљану око поноћи 10. јула 1856. године, током снажне муњевите олује. Према породичној легенди, бабица је усред порођаја муњу прогласила лошим знаком. „Ово ће дете бити дете таме“, рекла је, на што је Теслина мајка рекла: „Не. Биће дете светла.“;

- Његов отац Милутин био је свештеник, а и сам Тесла требало је да постане свештеник; његова мајка Георгина није имала формално образовање, али је била позната по одличном сећању. Чини се да је ту особину Тесла наследио од мајке, јер је и сам имао фотографско памћење и није био склон записивању;

- Био је љубопитљив као што смо сви ми, али је смео да ту знатижељу и појури; као дечак, прича каже, скочио је са куће држаћи кишобран; није успео да полети, разбио се „као звечка“ и схватио је да од икарисања „нема леба“;

- После школске године у Госпићу добио је колеру. Лежећи у постељи, могао је снаге да уцени оца; није хтео да учи за попа, као тата Милутин, већ технику. Знао је добро да је несрећна смрт старијег брата Дана била велика озледа на родитељској души и искористио је то. Не, није мање волео брата од њих, али је осећао да је то прилика која се указује једном у животу;

- После боравка у Грацу, а пре Прага, био је запослен у Марибору; коцкао се, и то пуно; умео је да се забави, дакле није био штребер;

- У глави је развијао пластичне моделе потоњих изума. Кажу да је умео да да коначно решење задатка на табли оног трена када је професор исписао поставку, а пре него што заустити: „Ко ће...“ Генијално, зар не?;

- Као многи генијалци, био је велики особењак. Многи знају да је страховао од бактерија, али нешто мање је познато да су га излуђивали бисери, и то до те мере да је одбијао да разговара са женама које су их носиле. Када би његова секретарица носила бисерни накит, послао би је кући;

- После одличног рада у Стразбуру, отишао је директно у фирму код Едисона, у САД. Тамо је доказао да је већи геније. Едисон му је, на име, обећао 50.000 долара (милион данашњих) ако усаврши његов мотор на једносмерну струју. Када је Едисон уместо обећања понудио ситно увећање плате, Никола је одбио. Осим генија имао је и интегритет; није био бескичмењак, каквих је вазда премного;

- Његов мотор на наизменичну струју Едисон је покушавао да дискредитује на сто начина; да би срушио неверицу, Тесла се лично увезао у електрично коло и упалио сијалицу „глумећи“ проводник; рискантно, али и забавно;

Милутин Тесла,
Николин отац

Ђука Тесла,
Николина мајка

Никола
Тесла

- Многи сматрају да су Тесла и Едисон били жестоки непријатељи који су представљали потпуно другачије погледе на науку и живот уопште; међутим, иако су били ривали, ипак нису били непријатељи и чини се да су се међусобно поштовали. Како пише један биограф, Едисон је први дошао на конференцију на којој је Тесла држао говор. Када га је Тесла спазио, замолио је публику да му заплешће. Едисон је Тесли дао на коришћење лабораторију након што су Теслину захватили пожари;

- Био је пионир радија, радара, икс-зрака, суперпроводника, даљинског управљања, без њега не би било толиког броја уређаја да бисмо или чекали пола века на све ово што данас имамо, или бисмо и даље буљили очи крај Едисонових чкиљећих сијалица; уместо Фејсбука, журили бисмо лекара за већом диоптријом уместо претходне...

- У „рату струја“ који су водили Едисон и Вестингхаус, Теслин богати сарадник, оба такмичара били су на корак од банкрота. Да би помогао у сукобу, Тесла је Вестингхаусу омогућио употребу патената без надокнаде и тако нам поручио: „Новац није најбитнија ствар у животу.“

- Сарадња са Џеј Пи Морганом пропала је оног тренутка када је моћни банкар схватио да пола века стари Тесла кани производњу бесплатне енергије за све. Уместо жица, каблова, бандера и пријемника које би Морган правио, одржавао и на њима зарађивао, Никола је хтео бежични трансфер јоносфером. Опет је остао без потпоре, без новца, али није одустао од сна да знање и његови плодови буду јавно добро, а не луксуз и власништво одабраних.

- Само једном је дошао у Србију, државу народа ком је припадао. Упркос томе, увек је знао ко је и шта је, не заборављајући стабло и грану чији је лист „Као што видите и чујете, остао сам Србин и преко мора, где се испитивањима бавим. То исто треба да будете и ви и да својим знањем подижете славу Српства у свету.“

- Створио толико ствари, па су и други добили Нобелову награду на конто његовог рада. Италијан Маркони је украо заслуге научника из Смиљана за радио, и 1909. добио престижно признање, али је 1943. Врховни суд САД пресудио да је прави творац радија Никола Тесла...;

- Одбио је Нобелову награду. Гласине никада неће бити подупрте Теслином изјавом, али су абери о одрицању могућности да се добије признање које је раније уместо њега неко други приграбио (Маркони) више него реални; част нема цену...

- Колико је његово стваралаштво нека вам појасни чињеница да је Едгар Хувер, директор FBI, наредио хитно преузимање Теслине документације, пошто је срце великана престало да куца 7. јануара 1943. Сигурно је да у његовој заоставштини нису биле укрштене речи;

- Био је велики пријатељ Марка Твена, човека који је оживео Тома Сојера и Хаклберија Финна, а и Твен је волео Теслу. Теслин поштовалац је и славни Дејвид Боуви, затим Николас Кејџ, Кристијан Бејл...

- Бавио се, донекле, и екологијом. Сматрао је како људи пребрзо троше Земљине ресурсе и хтео је да обезбеди да ти ресурси буду обновљиви. Стога је проучавао начине за прикупљање природне енергије из земље и ваздуха како би се минимализовало трошење фосилних горива;

- Једини је Србин по коме мерна јединица носи име;

- Био је толико велики да су неки мали људи плачкали његову кућу и крали његове споменике;

- Најпознатији електрични аутомобил на свету, тј. компанија која их прави носи име по њему;

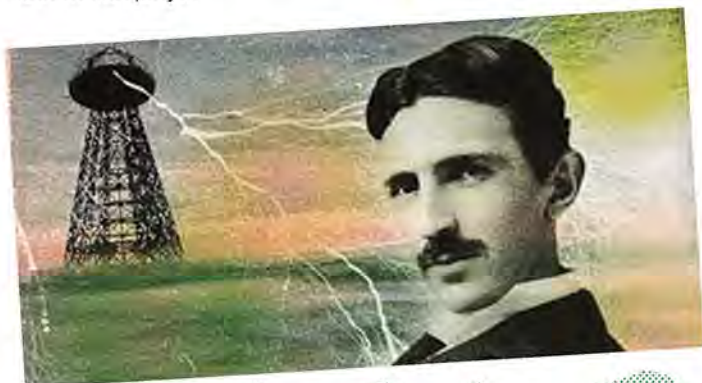
- Половина струје коју у Србији трошимо добија се сагоревањем угља из басена „Колубара“, а који се спаљује у термoeлектранама „Никола Тесла А“ и „Никола Тесла Б“;

- У Унесковој збирци „Памћење света“ налази се целокупна документација великог научника, сачувана у његовом музеју у Београду;

- Када је амерички Конгрес одавао почаст Николи Тесли, 10. јула 1990. године, говорило је девет конгресмена и један сенатор. Такву част није имао ниједан амерички научник, чак ни Томас Едисон.

Данас се у свету име Николе Тесле узвикује гласно, са пуно поштовања, што овај човек и заслужује. Бројна удружења, студентске и инжењерске организације, чувају успомену на великана светске науке.

О њему су написане многе књиге, испричане разне и могуће и немогуће теорије, али је само једна истина. Никола Тесла је био велики научник, човек без чијих би изума тешко могли да живимо овако како живимо - са пуно комфора и слободе коју нам пружа електрична струја. Наша је дужност да, у знак захвалности, не дозволимо да се његово име икада заборави.

TESLA

Снежана Шашић, учитељица

НАЦИОНАЛНИ КОНКУРС „БУДИ КАО ТЕСЛА“

160 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА НИКОЛЕ ТЕСЛЕ И ДАН НАУКЕ

Наградни конкурс „Буди као Тесла“ организовао је Музеј Николе Тесле из Београда, уз подршку партнера компаније Самсунг Електроникс и Завода за вредновање квалитета образовања и васпитања Републике Србије. Право учешћа имале су све основне школе са територије Републике Србије. Основни захтев конкурса био је да школе представе рад инспирисан животом и достигнућима Николе Тесле.

Основци из 42 места широм Србије показали су креативност кроз иновативне и оригиналне радове, а десет најбољих пројеката, по мишљењу стручног жирија, борило се за награду, комплетно опремљену дигиталну учионицу. Међу тих десет, које су ушле у ужи круг, нашла се и наша школа, са филмом „Буди као Тесла“.

Главну улогу у филму одиграо је Алекса Живковић, ученик шестог разреда наше школе и члан драмске секције.

Тим који је радио на изради и популаризацији филма чинили су: директор школе, Марина Вучинић, Снежана Шашић, учитељ – руководилац драм. секције и сценариста филма, Алекса Живковић, ученик, и остали ученици – чланови драмске секције, Живота Јевтић, сниматељ – стални сарадник школе, Миодраг Динуловић, редитељ – стручни консултант (позоришни редитељ) и Наташа Вуковић, проф. ТиО и информатике.

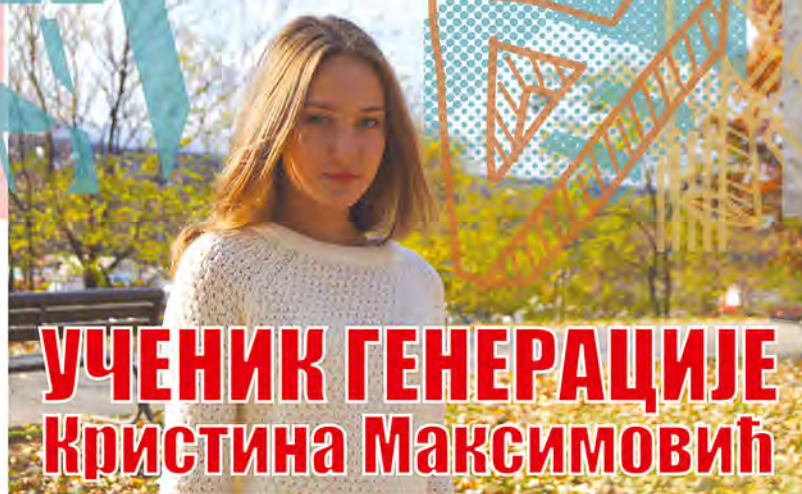
Коначну одлуку о награђеним радовима донео је стручни жири. Жири је одлучио да нашој школи додели другу награду, због изузетне иновативности и креативности, и том приликом је на централној манифестацији поводом прославе 160 година од рођења Николе Тесле школи уручена диплома и ваучер за награду - самсунг телевизор.

Овом приликом желимо да се захвалимо свима који су нас подржавали.

Наташа Вуковић, проф. технике и информатике

Снежана Шашић на Калемегдану 10. јула 2016. прима диплому и ваучер за друго место на националном конкурс „Буди као Тесла“

УЧЕНИК ГЕНЕРАЦИЈЕ Кристина Максимовић

освојена
признања

Сваке године ОШ „IV краљевачки батаљон“ има велики број одличних ученика. Претходне године посебно се истакла ученица VIII5 Кристина Максимовић. Она је важила за миљеницу свих наставника који су јој предавали. За руком су јој полазиле природне, као и друштвене науке.

Још у трећем разреду је показала знање на такмичењу из математике као и упорност на сваком следећем такмичењу. Сваке године школа награђује ученике који су се истакли у току свог осмогодишњег школовања. Сви су знали да ће на Дан успешних бити прозвано управо њено име.

У петом разреду је освојила друго место на државном ликовном конкурс, друго место на окружном такмичењу из биологије, прво место на општинском такмичењу из математике, као и многе друге награде. Са својом наставницом немачког је учествовала на такмичењу из немачког где је освојила прво место и као награду добила продужени викенд у Бечу. Наравно, поред школских обавеза има пуно других активности. Тренира одбојку већ пет година, иде на етно певање, а похађала је наставу у Музичкој школи „Стеван Мокрањац“.

У свако остварење свог циља ишла је са осмехом и мислима „вежбала сам, успећу“. Подршка породице, разредног старешине и другова много јој је значила. Упорна каква јесте не признаје порез. Надамо се да ће је ова титула ученика генерације подстаћи на још већи труд и рад у даљем школовању.

Сандра Максимовић, VII5 и Дуња Раденовић, VIII5

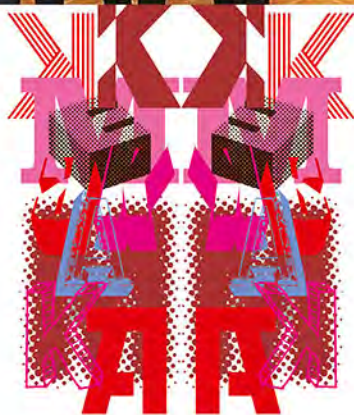
Републичко такмичење из књижевности – Књижевна олимпијада за ученике основних школа 2016.

Увек је добро посветити се нечему што волиш изван граница школе и изван граница неопходног и довољног. Такмичења пружају управо то – прилику да се такмичиш у ономе из чега си најбољи. Највиши степен и највеће достигнуће је одлазак на републичко такмичење, а права награда када осетиш срећу и понос због свог успеха и схватиш да се рад и труд исплатио.

Ове године су два ученика седмог разреда стигла до републичког такмичења из књижевности – моја другарица, Александра Протић, и ја. Такмичење је одржано на Филолошком факултету у Београду. После дивно проведеног дана, вратили смо се кући са једним освојеним трећим местом. Радост због успеха са нама су поделили наша разредна, Нада Тијанић, и један бивши ученик наше школе. Необично смо се обрадовали када нас је Стефан Јовићевић, бивши ученик наше школе, ословио и похитао ка нама. Љубав према Батаљону и батаљонцима никада не пролази. Стефан је као добитник трећег места на републичком такмичењу средњих школа, 2014/2015. год, остварио право да буде ослобођен полагања пријемног испита за упис на Филолошки факултет. Тиме је наставио традицију републичких награда из књижевности коју наши ученици већ годинама негују. Ми смо имали задовољство да ове године добијемо звање најбољих.

Анђела Бабић, VIII3

НОВО СТАРО ПРИЈАТЕЉСТВО КРАЉЕВО-МАРИБОР

ПОТПИСИВАЊЕ ПРОТОКОЛА О САРАДЊИ СА ОШ „МАРТИН КОНШАК“ ИЗ МАРИБОРА

Међу члановима делегације града Краљева, који су 22. јануара боравили у Марибору, у циљу сарадње ова два града, била је и директорка наше школе. Тога дана наша школа и ОШ „Мартин Коншак“ из Марибора потписале су меморандум о сарадњи. Сарадња ове две школе засниваће се на упознавању, сарадњи и заједничким програмима које ће реализовати наставници и ученици ове две школе.

Први корак те сарадње је долазак наставника из школе „Мартин Коншак“ у посету нашој школи и на прославу школске славе Светог Саве.

Н.В.

Сарадња се наставља посетом ученика и наставника наше школе Основној школи „Мартин Коншак“. Путовање за Марибор је трајало од 21. до 24. априла. Путовало је 23 ученика и 6 наставника. Разлог нашег одласка у Словенију било је обнављање дугогодишњег побратимства између Краљева и Марибора, које је прекинуто деведесетих година прошлог века. Пред нама велики задатак, а воља и добра намера још веће.

Посету школи „Мартин Коншак“ увеличали смо краћом приредбом, на којој смо певали, играли, свирали и глумили. Тога дана обишли смо њихову школу.

Организован је и пријем код жупника - градоначелника Марибора. Домаћини су нам омогућили да уз пратњу водича сазнамо доста о историјату града и архитектури, која је заиста очаравајућа. Упознали смо се са најстаријом вином лозом на Балкану, највећим винским подрумом чије су улице дуге од 3 до 5 км, Јеврејским тргом, лабудовима и осталим атракцијама Марибора.

Следећег дана смо се се пели на Похорје. Нисмо ишли до врха, али смо покушали да савладамо њихове стазе, и успели до пола пута. Са врха смо се спуштали бобом или жичаром. Било је заиста узбудљиво. Са Похорја се видео Марибор, као на длану. Тамо смо играли сеоске игре са нашим другарима-домаћинима, у тимовима. Игре су нам биле забавне, али необичне. Још једно ново искуство.

Схватили смо да нису битне разлике између народа и да је најбитнија срећа, љубав и другарство, као и да су сва деца света иста. Били смо тужни што се наше путовање завршило, али нас је тешило то да ће они доћи у октобру код нас.

Андреј Бантулић, VI1

Посета наставника и ученика из ОШ „Мартин Коншак“ из Марибора

После, за нас, дугог ишчекивања, Мариборчани су узвратили посету и у Краљево стигли 6. октобра. Због поновног сусрета неописива обострана радост и усхићење видели су се на лицима свих нас. Уз српске обичаје - погачу и со, дочек за драге нам госте приређен је у холу школе. Након пријема и послужења, деца из Марибора су, са већ познатим другарима из наше школе, отишла породицама својих домаћина.

Другог дана посете, у афитеатру школе, ученици гости и ученици домаћини су одржали заједнички уметнички програм. Гости су потом обишли школу, кроз разговор упознали колеге и наше ученике и у веома пријатној атмосфери свесрдно разговарали о даљој сарадњи и што скоријем поновном и ширем дружењу.

Уследила је заједничка посета средњовековном манастиру Жичи и пријем код градоначелника Краљева. Дан нашег града - Краљевдан је 7. октобар, па је тим поводом за наше госте код градоначелника и у манастиру припремљено и прикладно славско послужење. Обилазак града је предводио професор историје Војкан Трифуновић. Иако нам временске прилике нису баш ишле на руку, занимање гостију за наш град и његове знаменитости ништа није могло да умањи.

Колеге и ученици из Марибора током другог дана боравка били су одушевљени обиласком Дрвенграда, возњом Шарганском осмицом и шетњом предивним Златибором. Ови тренуци проведени у дружењу, рекли су, остаће им дубоко урезани у сећању. Тога дана, све време пратило нас је Сунце на небу и сунце на лицима свих нас. Необјашњива радост доминирала је међу нама. Уживали смо у заједнички проведеном времену.

Иако се велики број деце није добро служио српским језиком, никоме то није била препека за добро дружење и стицање нових и продубљивање старих пријатељстава. Срце.. ваљда ... срце пријатеља најбоље разуме.

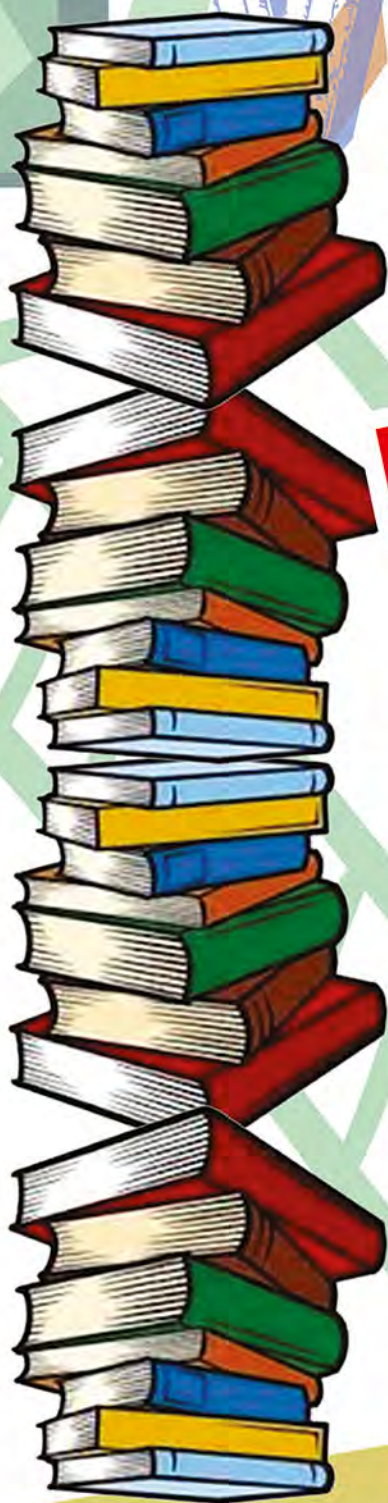
Све што је лепо, кажу, кратко траје. Госте смо испратили у недељу, 9. октобра. Понавља се слика из Марибора. Растањак свима тешко пада. Чврсти стисак руке и дуги загрљаји доказ су стеченог пријатељства, а река суза деце, колега и родитеља сведоци су дивно проведеног времена које је свима било исувише кратко.

Сви се слажу у једном - сусрет ће убрзо морати да се понови... До скорог виђења...

Мина Каровић VIII/2

ИЗ УГЛА НАСТАВНИКА КЊИЖЕВНОСТИ

Да бих свој предмет приближила ученицима и „досадне” часове учинила лепшим, увек сам се трудила, бар на часовима књижевности, да предавање зачиним детаљима, за које сам веровала да ће ученици дуго памтити. Подстакнута чињеницом да се моје скромно познавање градива историје из основне школе, малтене, свело на сећање на раскошне хаљине принцезе Јелене, ћерке кнеза Николе, која се удала за италијанског краља од кога је, притом, била за главу виша, одлучила сам да своје ученике обогатим сличном успоменом. Тако је почела моја борба са ветрењачама.

Причала сам о Јесењину и његовој великој љубави, Исидори Данкан, пијанствима због љубоморе и троструком самоубиству, о смрти двоје љубавника под велом мистерије. Причала сам о Дисовој последњој збирци „Утопљене душе” и њему, који је скончао свој живот давећи се и предосећајући своју смрт. Причала сам о Лази и Ленки Дунђерски, великој и забрањеној љубави у песми „Santa Maria Dela Salute”, о Рилкеу и ружама. Причала сам, и веровала да ме слушају. Не може се описати осећај који обузме човека гледајући у те устремљене главе и ужарене очи које не трепћу и не дишу, као да су се и они сами телепортовали у ишчезла времена мојих песника... А, онда - фијаско. Писмени задаци који су се сводили на банализовање мојих речи, извлачење из контекста и непримерених закључака попут оних да је Јесењин једна обична пијаница која трули у затвору док га мајка чека на путу. Нису изостајали ни коментари о сумњивом моралу Лазе Костића заљубљеног у девојку која је била 30 година млађа од њега. И тако у недоглед. Није било краја дечјој оштрој критици, осуди и жељи да се великани приближе обичним људима.

А како им замерити? То су само деца, и у њиховом свету нема завијених, мистериозних и неразрешивих дилема. Све је кристално јасно и једноставно. Али... ако је бар једна ужарена глава запамтила причу попут оне о раскошним и шареним рукавима принцезе Јелене, ја сам успела.

Данијела Петрић, проф. српског језика

Велике љубави светских великана

Сергеј Јесењин (26) волео је Исидору Данкан (44), славну америчку балерину. Још на првом сусрету, Исидора је поклонила Јесењину шал од свиле, који је Јесењин дуго чувао као успомену. Страсну и бурну везу двоје познатих обележили су скандали и љубоморне сцене, посебно након њиховог пресељења у Америку. Не могавши да поднесе Исидорину популарност и све дубље падајући у депресију, Сергеј је извршио троструко самоубиство у Лењинграду (између осталог обесио се њеним шалом). Након две године возећи се у кабриолету (неки кажу са новим љубавником) Исидорин црвени шал, њен заштитни знак, обмотао се око задњег точка аутомобила у покрету и, како то само судбина може да удеси, удавио је на лицу места.

Сиромашни песник Бранко Радичевић страшно је волео Мину Караџић, богату и образовану сликарку, ћерку Вука Караџића. У многим Бранковим песмама осећа се Минин дух, али се поуздано зна да је песму „Певам дању, певам ноћу“ (коју данас изводи познати певач Здравко Чолић) посветио лично њој.

Милоша Црњанског завела је ћерка бившег дворског саветника, Вида Ружић, касније Црњански. Важила је за најлепшу девојку у граду. Пошто се њена породица противила овој вези, побегли су заједно у Париз, где су наставили да живе као супружници. Иако је Црњански волео и друге жене, остали су заједно до краја живота. Последња жеља супружника, да буду сахрањени у истој гробници, није испуњена.

Велики српски комедиограф, Бранислав Нушић, несрећно је био заљубљен у Милицу Терзибашић, ћерку чувеног трговца. Милица је била болесна када је Бранислав отишао на одслужење затворске казне у Пожаревац. Забринут због њеног здравственог стања, замолио је свог најбољег пријатеља, Ђоку Јовановића, да се брине о њој и лечи је док се он не врати. И као што обично бива у нашим комедијама, пријатељ се својски заложиио и излечио Милицу од болести, али и од љубави према Нушићу. Када се Бранислав вратио из затвора, Милица је већ била удата за брижног доктора.

Текст приредила: Данијела Петрић, проф. српског језика

ДАН ШКОЛЕ 2015. ГОДИНА

Поносим се што сам батаљонац

Прошле године школа „IV краљевачки батаљон“ обележила је два велика јубилеја – 70 година имена школе и 40 година рада у новој школској згради. Тим поводом припремана је и приредба „Године на које смо поносни“, која је изведена 25. децембра у Краљевачком позоришту.

Приредба је осмишљена као сценско – музичка прича са садржајем о историјату школе. Посебно су истакнути значајни појединци, ученици школе „IV краљевачки батаљон“ који су оставили трага у историји, култури и науци, попут Надежде Петровић, Димитрија Драгутиновића Аписа, Миленка Веснића и других. У припремању и осмишљавању приредбе радили су многи. Сценарио за приредбу осмислила је Наташа Митровић, а ученике је припремала Данијела Петрић (професори српског језика). Подршку у писању сценарија и режији пружио је позоришни редитељ Миодраг Динуловић, коме смо неизмерно захвални. Хор је, као и увек, предводила Лидија Спаски, професор музичке културе, а сценографију је осмислила Јасмина Николчевић, професор ликовне културе. Снимљен је и филм о школи за који је текст припремила Нада Тијанић (професор српског језика).

Школски тим наставника и ученика, уз велику подршку директора школе, састајао се свакодневно у амфитеатру, где је уз повремене посете режисера Динуловића припремао овај, по свему судећи, јединствени наступ. Било је ту и суза и смеха, похвала и грдњи, али осећај задовољства и испуњености због сазнања да учествујемо у нечему великом и важном никада није изостао. Ученици, учесници приредбе, показали су да су прави мали професионалци. Трудећи се и вредно радећи, давали су све од себе, али су се и забављали.

Тог 25. децембра, два пута се пунила сала Краљевачког позоришта. Са ужарених и узнојених дланова публике све чешће и све јаче су допирали громогласни аплаузи као одговор на духовите глумачке досетке наших малишана. Није било онога коме није заиграла жила куцавица, засузило око, заиграо осмех на лицу гледајући и слушајући нашу причу, а ми смо се смејали са бине, потпуно несвесни успеха који смо постигли.

Драмским приказом „Године на које смо поносни“ школа је пробудила успомене на своја постигнућа, а неуморни тим ученика и наставника, на челу са директором, показао је, још једном, да има чиме и да се поноси.

Данијела Петрић, професор српског језика

ГЛУМЦИ О НАПОРНИМ ПРОБАМА

ДЕЛА КОЈА ЖИВОТ ЗРАЧЕ

Корачајући стопама великих људи, трудили смо се у најбољем. Наша школа, наши ученици и наставници, били су учесници хуманитарне акције МОЖЕШ И ТИ, којом се у Краљеву први пут на овај начин обележио 4. фебруар – СВЕТСКИ ДАН БОРБЕ ПРОТИВ РАКА И 5. фебруар – МЕЂУНАРОДНИ ДАН ЗА ПОМОЋ ДЕЦИ ОБОЛЕЛОЈ ОД РАКА.

Наши су ученици одлучили да ове године буду мали-велики дародавци. Тим поводом су се 22. фебруара у Краљевачком позоришту одиграле две донаторске представе. Ученици наше школе су уз подршку своје наставнице српског језика Данијеле Петрић, а уз сарадњу са директором позоришта М. Динуловићем припремили сценско-музички спектакл ГОДИНЕ НА КОЈЕ СМО ПОНОСНИ. Представом смо подсетили присутне на прелепе дане проведене у школским клупама, у којима се смењују генерације ученика. Оживели смо успомене које препричава отац сину и деда унуку, а које се генерацијски понављају, јер школа је школа и у скамијама и у садашњим клупама. Програм је својим наступом употпунио и хор школе у пратњи наставнице музичке културе Лидије Спаски.

Средства прикупљена овом приликом донирана су Друштву против рака „Краљица Јелена Анжујска”.

Овај вид добротворног рада подстиче позитивно деловање појединца и друштвене заједнице према деци и одраслима, својим суграђанима који припадају осетљивој друштвеној групи оболелих од рака.

Наши ученици и професори још једном су показали да могу много. Ми смо она школа која своје ђаке не само да образује, већ и одгаја. А код одгајања деце главна је ствар да им се срце оплемени, да се задоје љубављу свога народа, своје домовине, љубављу свега што је добро и племенито, да би и сами постали такви. Са поносом говорим да смо на правом путу.

Нада Тијанић, професорка српског језика

Да би нека представа била добра, није довољно имати само таленат. Потребни су дани напорног рада како би на крају засијали у најлепшем светлу.

Све те пробе са собом, свакако, носе и многобројне успомене. Толико сати и толико дана рада никако не могу проћи без неке анегдоте, шале или досетке глумца. На крају, пробе су једнако битне као сама представа, јер представа, као што сам рекао, не може бити изведена без многобројних проба.

Понекад је цела проба била испреплетана смехом, што је понекад нервирало наставницу, али смо на крају, на овај или онај начин, добро обавили посао.

Никада нећу заборавити колико сам се смејао код појединих сцена, нарочито са бабом и дедом. Пред пробу сам увек био узбуђен, јер сам се радовао још једном дружењу. Пробе су биле напорне, али само физички. Са друге стране представљале су прави одмор за душу. Лепше ми је било да посматрам неку од смешних сцена и да увежбавам свој текст, него да одем кући. У томе је и била ствар - пробе ми нису биле напорне, управо из разлога што сам их волео. Нисам их посматрао као обавезу, него као привилегију. Привилегију да учествујем у нечему тако значајном за нашу школу.

Када смо излазили на сцену, у себи сам мислио: „Само да ово што пре прође и да се добро заврши”, а када сам силазио са сцене мислио сам: „Ех, кад се пре заврши, волео бих све поново.”

Стефан Станковић, VIII2

Сусрет са Миодрагом Динуловићем, директором Краљевачког позоришта

Као изабраник својих наставница, имао сам ту част да будем део приредбе поводом Дана школе. Године 2015. наша школа прославила је два јубилеја: 70 година од имена школе и 40 година од пресељења у нову зграду.

Због ових вредности нисмо могли само да одглумимо наше и да одемо са сцене. Морали смо, како би то спортисти рекли, да оставимо „срце на терену“. Величину овог догађаја потврдило је и присуство једне велике личности - Миодрага Динуловића, директора Краљевачког позоришта. Сарађујући са нама кроз пробе, овај човек је на мене, а сигурно и на све остале, оставио веома позитиван и упечатљив утисак. Зато сам одлучио да направим интервју са њим.

Имао сам жељу да сазнам какав је утисак наша школа оставила на њега па сам га упитао исто.

„Ваша школа оставља утисак једне велике моћи на свакога ко јој се приближи због тога што она као простор и место где раде неки добри људи оставља утисак величанствености.“ Динуловић нам открива да није знао пуно ствари о историји наше школе и да је представа имала користи за њега и у смислу нових сазнања.

За нас и наше читаоце он је открио да је пре него што је почео да се бави глумом завршио педагошку академију и постао учитељ, па да је тек после тога уписао позоришну академију. Након завршетка студија на позоришној академији, опет је постао наставник глуме, тако да је цела његова каријера била заснована на раду „са децом за децу“, па му није тешко пало да ради са децом која већином нису била упозната са глумом. Он наводи како се хвалио својим колегама да постоје неки клинци који ће за пар година моћи да буду велики глумци. Динуловић је, говорећи о свом послу, нама и нашим читаоцима открио једну велику тајну:

„Сваки посао је тежак ако га не волиш. Формула је волети свој посао. Понекад уме да буде напорно у смислу да те боли глава, али то није зато што је посао тежак, него зато што ти је глава мала.“

Он саветује проветравање мозга позориштем, глумом, смехом, шалом...

На питање „Која Вам је награда најважнија?“ одговорио је веома занимљиво:

„Најважнија награда ми је када ме неко на улици препозна не по томе што ме је видео на сцени, него по томе што је имао прилику да ради са мном.“

Каже да би деци из наше школе препоручио сваку дечију представу са репертоара.

На питање „Ко Вам је од глумаца са преставе за Дан школе оставио најјачи утисак?“ није умео да одговори, јер мисли да сви подједнако вредимо, и да у свима нама види глумце.

Овај разговор је обогатио мене који сам све ово писао, а сигуран сам и вас који све ово читате, и после једног оваквог разговора свако може да установи величину једне овакве личности.

Стефан Станковић, VIII2

ПРОСЛАВА ШКОЛСКЕ СЛАВЕ Свети Сава 2016. године

Кад прославља школску славу,
светитеља Светог Саву,
свака школа слави знање,
културу и васпитање.

Тога дана све засија,
све одише традицијом,
и све Савин печат носи,
а сваки се ђак поноси.

Н.В. (2016.)

И овог 27. јануара наша школа је одисала Светосављем. Ученици су са наставницама српског језика Надом Тијанић и Наталијом Балтић и учитељицом Снежаном Шашић припремили пригодну приредбу. Њихово извођење зачиниле су нумере школског хора којим је дириговала, као и увек, наставница музичке културе, Лидија Спаски. Дан посвећен светитељу и просветитељу припреман је с великом љубављу, радошћу и жељом ученика да у прослави следеће године узму још веће учешће. Програм је, као и увек, био интересантно осмишљен, њиме је представљено дело и рад Светог Саве кроз одговарајуће текстове и музику.

У сали школе је обављен традиционални славски обред ломљења славског колача. После ломљења колача, присутнима се обратила директорка школе, Марина Вучинић, која је поздравила све присутне и ученицима и наставницима пожелела срећну школску славу. Свечаност овог дана нарочито су улепшали гости из побратимске школе „Мартин Коншак“ из Марибора, који су такође поздравили присутне госте, ученике и наставнике.

Програм који су вредно и напорно припремали ученици наше школе подсетио нас је на значај и величину овог путеводитеља, бриговође и савезника српског народа. Још једном смо се сетили онога што је Свети Сава, вечито млади принц и светитељ, урадио за српски народ. И овог 27. јануара смо наставили да причамо причу о Светом Сави, најдужу причу коју прича српски народ. Прославили смо онога који је одредио пут којим идемо, крст којим се крстимо и писмо којим пишемо.

За школску славу школа је у свечаним тоновима била испуњена ликовним радовима талентованих ученика, за шта је заслужна наставница ликовне културе, Јасмина Николчевић.

По реакцијама, аплаузима, одушевљењу и коментарима присутних гостију, могли смо да видимо да се труд наших ученика исплатио и да се са поносом могу назвати децом Светог Саве и његовим достојним следбеницима.

ДОБИТНИК СВЕТОСАВСКЕ НАГРАДЕ

И ове године је, поводом прославе Савиндана, у свечаној сали града Краљева, уприличена додела Светосавских награда најбољим ученицима основних и средњих школа, са територије Града Краљева.

За Светосавску награду, слободно можемо рећи да је престижна награда и да обавезује више од свих осталих школских награда и признања. Носити награду, која носи име Светог Саве, посебна је част у школским круговима.

Ту част, ове школске године имао је и ученик наше школе Матија Паштар, ученик VIII2. Као узоран и добар друг и ученик, Матија је заслужено понео ово признање.

Н.В.

ЈАБУКА ЗА СВАКО ДЕТЕ

На Дан заштите озонског омотача, 16. септембра, у нашој школи је реализована акција под називом „Јабука за свако дете”. Свим ученицима је подељена по јабука за ужину. На тај начин су промовисани здрави стилови живота, истакнут значај правилне и здраве исхране.

Велику захвалност за реализацију акције „Јабука за свако дете” дугујемо председници Савета родитеља, Марици Мијајловић.

ЗАНИМЛИВОСТИ

КРАЉИЦА ВОЋА - ЈАБУКА

Јабука је заједничко име за све сорте *malus domestica* и спада у породицу ружа. Порекло води из централне Азије. Археолози имају доказе да људи уживају у укусу јабуке још од 6.500 година п.н.е. Колико је цењена у Старом Риму потврђује и латински израз „*ab ovo usque admala*”..... што значи од јајета све до јабуке. (Како се у Риму уобичајено започињао оброк јајетом, а завршавао јабуком.)

Израз „јабука раздора” води порекло из грчког мита који објашњава разлоге почетка Тројанског рата. Тачније на венчање бога Палеја и богиње Тетиде, позване су све богиње осим Ериде склоне свађама и оговарањима. Стога је она одлучила да се освети боговима на Олимпу. Непозвана дошла је на весеље и донела златну јабуку на којој је писало „најлепшој” и бацила је пред ноге Атине, Хери и Афродити. Наравно, оне су се завадиле и свака је понаособ понудила Парису неку награду, ако пресуди у њену корист. Парис је прихватио Афродитину понуду – лепу Јелену Тројанску, удату за краља Менелаја, због чега је започео Тројански рат.

Јабука је и „забрањено воће” у Библији. Змија је наговорила Еву да убере воће са дрвета сазнања добра и зла, а она га даје Адаму да га поједе. То је наљутило Бога, па их је протерао из рајског врта и казнио цео људски род. Вук Караџић је у свом Рјечнику објаснио да је израз „Адамова јабучица” настао од јабуке запеле од страха у Адамовом грлу кад је угледао Бога. Ову избочину на грлу имају само мушкарци.

Добро је познато да је јабука заслужна за велико откриће силе гравитације. Док се одмарао у врту испод дрвета, јабука је Исаку Њутну пала на главу, што га је подстакло на размишљање и откриће закона земљине теже.

Дала је надимак америчком граду Њујорку, познатом и као Big Apple, што значи Велика јабука. Ово име прославио је новинар Фицџералд у својим колумнама алудирајући на маршруте коњичких трка у Њујорку које су добијале назив по воћу, а победник би добијао награду Велику јабуку.

Јабука се у народу даје као дар или понуда, доказ љубави и пријатељста. На славе и свадбе позива се јабуком у коју се забадују новчићи. Чест је мотив и у народним бајкама где може бити златна („Златна јабука и девет пауница”). У сну значи непријатност и беду, али значи и гозбу.

Данас постији око 50 врста у овом роду, и преко 7.500 раса домаће јабуке. Просечна јабука садржи око 80 калорија што је чини нутриционистички погодном у исхрани и има изузетно хранљиву вредност. Садржи висок проценат бора што стимулише електричне активности мозга и побољшава концентрацију. Највише антиоксиданаса налази се у њеној кори.

ПРИЈАТНО!!!

Данијела Петрић, проф. српског језика

ЛИКОВНА РИЗНИЦА

Сваки значајан датум у нашој школи, и ван ње, буде пропраћен изложбом ученичких радова насталих на часовима ликовне културе код наставнице Јасмине Николчевић. Талентовани ученици доприносе естетском уређењу нашег школског простора и оплемењују га. На часовима редовне наставе и на ликовној секцији, уз помоћ и сугестије наставнице, настају права мала уметничка дела.

Ученици на часовима кроз индивидуални и групни рад пролазе кроз разне технике и разноврсне приступе ликовним темама и задацима. Употребом различитих материјала изражавају своју машту, идеје и креативност који су саставни део ликовног израза.

Талентовани ученици осмих разреда годинама успешно уписују уметничку школу. Са својим најбољим радовима ученици учествују и на многим конкурсима и такмичењима и освајају завидне награде. Ево неких награђених радова.

Ана Крунић, VII1
Дан школе 2015, 3. награда

Анђела Вучићевић, VIII1
Дан школе 2015, 2. награда

Миња Младеновић, VII4
Мајски ликовни салон

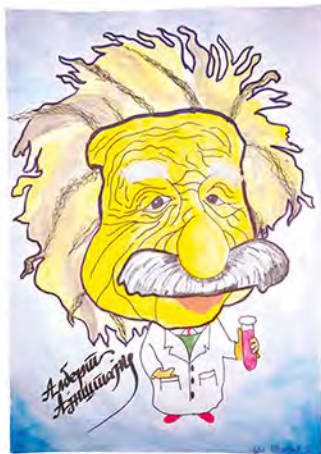
Милица Марковић, VII1
Мали Пјер карикатуре, 1. награда

Миња Младеновић VII4
Крв живот значи, 1. награда

Емилија Недељковић, VIII4
Крв живот значи, 3. награда

Уна Ивановић, VI2
Мали Пјер карикатуре, 2. награда

Јелена Савовић, VI4
Ускршња радионица,

Мина Миливојевић, VII2
Дан школе, 2015, 1. награда

КО НЕ УМЕ ДА СЕ ШАЛИ, НЕ РАЗУМЕ НИ ОЗБИЉНОСТ

* РЕЦЕПТ *

ЗА НАЈБОЉУ ШКОЛСКУ ГОДИНУ

Састојци :
Учитељица!

Ученици :

Начин припреме :

1. Поштујемо почетак часа.
2. Пажљиво слушамо упутства за рад на часу!
3. Кад желимо да питамо подигнемо два прста.
4. Размисли пре него што кажеш.
5. Слушај саговорника.
6. Учини своју учитељицу срећном и поносном.

КАКО ЛАКШЕ ДО БОЉЕ ОЦЕНЕ (шала-мала):

- Преспавај ноћ са књигом испод јастука како би знање „ушло“ у главу.
- Прочитај наглас градиво и сними на траку. Пусту нек се трака „врти“ док ти дремаш.
- Не пролази испод кривог дрвета на дан пропитивања, доноси несрећу.

„Сава, сине, последњи пут те питам, када ћеш поправити оцене?“, пита га тата.
„Е, баш ми је драго што ме питаш последњи пут“, одговори Сава.

„Сине, како стојиш у школи?“
„Добро, тата. Сваки дан у другом ћошку!“

Наставница пита Марка:
„Зашто је твој домаћи задатак написан рукописом твог оца?“
„Сигурно зато што сам користио његову оловку!“, одговори Марко.

- „Не идем више у школу!“, рече Огњен једног дана.
- „Зашто?“, упита га мама.
- „У понедељак је учитељица рекла да су четири и четири осам. У уторак је рекла да су три и пет осам, у среду да су шест и два осам, а јуче да су седам и један осам. Не идем у школу док се не одлучи!“

НАУЧИТЕ, ЈОШ ДОК СТЕ МАЛИ, ДА ПРЕПОЗНАТЕ ДУХОВИТОСТ

Ако желите да вам деца
постану добри људи,
потрошите на њих
дупло више времена
и дупло мање новца.

- „Имам супер вест! Учитељица је рекла да ћемо имати контролни, било да је сунце, било да је киша!”
- „И шта је ту супер?”
- „Па, напољу пада снег!”

- „Машо, хоћеш ли у парк?”, пита Ања.
- „Не могу. Ако оставим тату самог с компјутером, играће се уместо да ми ради домаћи задатак!”

Каже Петра мами:

- „Мама, мама, покварио нам се бојлер.”
- „Када?”
- „Ма не када, већ бојлер, мама!”

Јовица се хвали Николици:

- „Данас сам радио!”
- „Стварно! А где ти је антена?”

Дође Перица кући и каже тати:

- „Данас сам добио пет!”
- „Браво, сине! А из чега?”
- „Четири из физичког и један из математике!”

Иде Вуле парком и прска прскалицом. Прилази му Веља и пита га:

- „Шта радиш то, Вуле?”
- „Прскам против крокодила!”
- „Али... овде нема крокодила!”
- „Па наравно да нема, кад ја прскам!”

Шта је бело кад је прљаво, а црно кад је чисто?

Школска табла

Шта је пуно рупа, а и даље може да држи воду?

Сунђер

Не могу да
верујем
да сам срела
учитељицу
у граду!
Била сам
уверена
да она
живи у
учионици!

Текст припремила:
Снежана Шашић, учитељица

ГОДИНА ВЕЛИКИХ ИНВЕСТИЦИЈА

СТАРА СПОРТСКА САЛА У НОВОМ РУХУ

ОШ „IV краљевачки батаљон“ је средствима добијеним по конкурс који је расписало Министарство правде Републике Србије, пре неколико месеци започела реконструкцију дотрајале и нефункционалне физкултурне сале.

Након вишенедељних радова сала је обновљена, а њено свечано отварање заказано је за 22. децембар, дан прославе Дана школе.

Након извршене адаптације и санације, сала је добила нов кров, замењена је столарија и паркет, набављена нова опрема, сала окречена, постављене заштитне мреже.

О овом пројекту се говори у целом граду као добром примеру сарадње и организације надлежних министарстава, школе, родитеља, деце, и локалне заједнице.

Модернизација сале је била неопходна и захваљујући овој инвестицији ученици ће имати часове физичког васпитања у здравијим и безбеднијим условима.

НОВО ШКОЛСКО ДВОРИШТЕ

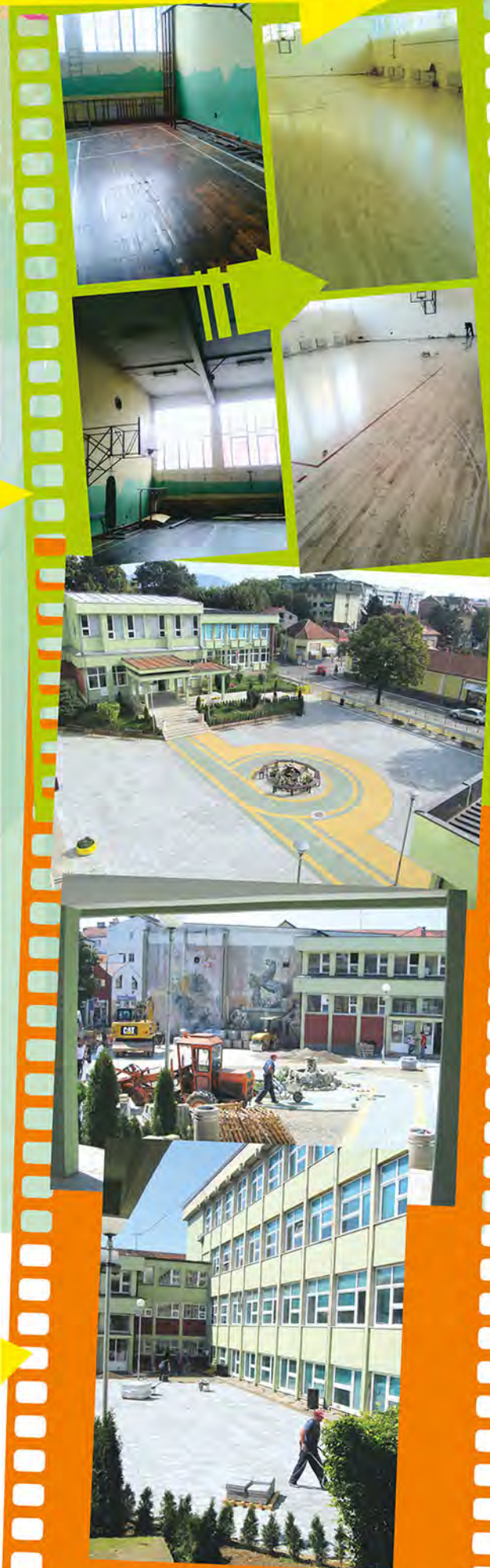
Школска дворишта имају здравствени, психолошки, естетски, али и едукативни значај. Нажалост, најчешће нису плански уређивана да испуњавају све ове улоге, а највише је занемарена едукативна улога. Један од начина да се градској деци омогући контакт са природом у настави је коришћење школских дворишта у те сврхе.

Од 1975. године наша школа није била у могућности да уради видљиве измене на изгледу школског дворишта. Тек када су се, после вишеструких захтева директора наше школе, указале могућности и огласили људи добре воље, дошло је и до овог пројекта. Захваљујући несебичној подршци и финансијама града Краљева и подршци ЈП „Путеви“ који су извели радове дошло се и до решења овог проблема.

Идејно решење у изради пројекта, за двориште, који одговара функционалним, хигијенским и естетским захтевима школе, њеној величини и намени кроз активности и потреби да буде флексибилног, новог изгледа дала је инг. архитектуре Марица Мијајловић која је и председник Савета родитеља школе. Резултати рада и залагања ових људи били су видљиви већ крајем распуста. Оваквим уређивањем школског дворишта унапређује се како образовање уопште, а што је нама још важије, здравље, безбедност и креативно испуњено време наших ученика као и деце целог Краљева.

Оваквим уређивањем школског дворишта унапређује се како школска, тако и локална средина, наставни и васпитни процес у школи, и развија културна и еколошка свест свих укључених у креирање и одржавање дворишта. Старо дрвеће је уклоњено ради безбедности деце. Ни цветне леје нису изостале, јер где је дечија граја ту све мора да цвета. После две године оживела је и зајуборила нова-стара фонтана, омиљено купалиште голубова и место шапутања првих ђачких љубави. Засађене су и нове саднице које нас подсећају на нова, стара пријатељства, а зелена попличана стаза одвешће нас кроз редове ђака у неке нове земље из бајке и нова пријатељства са Чаробњаком из Оза.

Нада Тијанић, проф. српског језика

ХУМАНИТАРНА ПРОДАЈНА УСКРШЊА ИЗЛОЖБА

На овогодишњој ускршњој изложби учествовали су сви разреди, од предшколског до 7. разреда. Ученици су се потрудили да богато снабдеју своје штандове предметима са ускршњим мотивима. У изради предмета учествовали су ученици са својим васпитачицама, учитељима и учитељицама, а са ученицима старијих разреда радила је наставница ликовне културе Јасмина Николчевић.

Сав новац, прикупљен на овој изложби, намењен је за хуманитарне сврхе, а највернији купци били су родитељи, баке и деке наших ученика.

Осим што ћемо овим средствима помоћи некоме коме је помоћ преко потребна, још једна велика добит је што нашу децу учимо том племенитом осећању, хуманости.

Хвала свима који су дали допринос на било који начин!

ДЕЧЈА НЕДЕЉА

Дечја недеља, одржана од 3. до 12. октобра 2016. године, обележена је и ове године у предшколским групама и млађим разредима. Мото овогодишње Дечје недеље је био „Нећу да бригам, хоћу да се играм”.

Сваког дана ове недеље у одељењима су се смењивале различите игрице: музичке, спортске, математичке, језичке.

Ученици су правили играчке од рециклираних материјала, а онда исте између себе поклањали једни другима. Приказали су ученици млађих разреда и креативност у раду са природним материјалима, тако да су на радовима од лишћа оживели риба, лептири, јелени и многе друге животиње. И понеки замак пријатељства се нашао у учионицама.

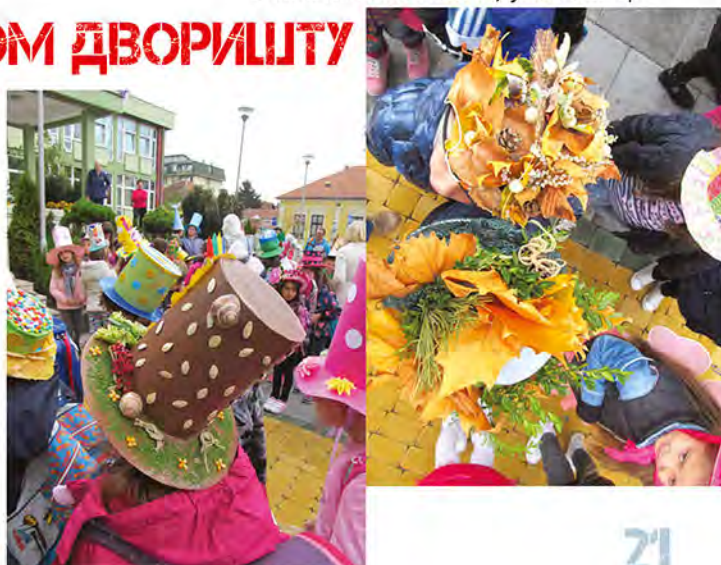
Биљана Симоновић, учитељица

ШЕШИРИЈАДА - У ШКОЛСКОМ ДВОРИШТУ

У оквиру Дечје недеље одржана је шеширијада. Ученици припремног предшколског програма и млађих разреда су активно учествовали и својим маштовитим и креативним радовима дали велики допринос овом својеврсном маскенбалу.

Жири, који су чинили учитељица Биљана Симоновић, учитељица Надица Вукадиновић Алимпијевић и наставница ликовне културе Јасмина Николчевић, имао је тежак задатак да од свих шешира одабере тридесет најбољих који су представљали школу на градској шеширијади.

Надица Вукадиновић Алимпијевић, учитељица

ДАНИ ФРАНКОФОНИЈЕ

У нашој школи је 8.априла организована промоција француског језика. Промоцију су припремили и реализовали ученици из ОШ „Врњци” из Врњачке Бање, у сарадњи са ученицима наше школе који похађају француски језик и наставником Александром Ћировић. Ученици су са задовољством припремили програм и тиме показали и значај сарадње са другим основним школама са територије Града Краљева.

Школу је тим поводом посетио тадашњи градоначелник Краљева, Томислав Илић и француски аташе за сарадњу за француски језик, Фабрис Пето. Ученицима је овом презентацијом омогућено да сазнају све лепоте и предности похађања часова француског језика у нашој школи.

ГИТАРОМ КРОЗ ШКОЛЕ

У среду, 18. 5. 2016, у просторијама амфитеатра школе одржан је један несвакидашњи догађај. У питању је својеврсни рок спектакл на којем је наступао најмлађи рок састав у Краљеву. Цео догађај је организован од стране удружења грађана „Рок планета” из Краљева, у сарадњи са нашом школом, а у склопу пројекта под називом „Гитаром кроз школе”, подржаног од стране локалне самоуправе. Идеја пројекта је да се ученици основних школа упознају са рокенрол културом, али и да се пружи прилика њиховим вршњацима да покажу своје музичко знање.

Концерт је почео у 18 часова, а прве су наступале девојке из групе „Окултум” које изводе акустичне верзије познатих свестикх хитова. Након њих, уследио је наступ и осталих чланова ове занимљиве младе групе. Чланови бенда су јако млади и сви су ђаци краљевачких основних школа, а један део њих су ученици наше школе. Одсвирали су неколико домаћих и страних хитова, а публика, коју су чинили ученици наше школе, поздрављала их је громогласним аплаузима.

Након тридесетоминутне свирке, концерт се завршио, а публика и извођачи су отишли кућама срећни и задовољни.

Војкан Трифуновић, професор историје

НАСТАВНИЦА ЛИДИЈА СПАСКИ

ДОБИТНИК ОКТОБАРСКЕ НАГРАДЕ ГРАДА КРАЉЕВА

Овог октобра наставница Лидија Спаски, наставница музичке културе у нашој школи и некадашњи њен ђак, добила је од Скупштине града Краљева Октобарску награду Града Краљева, диплому заслужног грађанина нашег града за испуњену хуманост, волонтеризам и ширење културе.

На свим већим манифестацијама, спортским и хуманитарним свечаностима учествује хор ОШ „IV краљевачки батаљон”. Наставница Лидија са хором ради напорно. Заинтересованост деце је огромна, јер се ствара хор школе који заслужује дивљење и поштовање и сваком ученику је част да буде учесник хора. Много је дугачак списак награда, признања, захвалница, које заслужено красе просторије наше школе, а за које је заслужна наставница Лидија. Све су то награде и признања њеним амбицијама и раду за који се образовала и који много воли. Од свог града Краљева има поштовање својих суграђана на сваком кораку, јер се показала и као прави педагог, велики човек, хуманиста, а изнад свега човек за поштовање.

Своје знање и умеће она преноси на млађе генерације. Многи ученици наше школе су уписали Музичку академију захваљујући незаборавном диригенту школског хора, Лидији Спаски.

Хор школе учествовао је у отварању Хируршког блока у Краљеву, на манифестацијама „Дани јоргована“, „Краљевачки октобар“, „Нарцису у походе“, „Весели спуст”. Многи амбасадори који су долазили у Краљево, дочекани су песмом и звуцима хора ОШ „IV краљевачки батаљон”.

Наставница Лидија Спаски од 1982. године постаје члан узорног колектива ОШ „IV краљевачки батаљон”. Пуна полета и заноса, преузима хор и од тада га сврстава у ред најбољих.

Део награда које је хор наше школе заслужио је: прво место на фестивалу „Наша радост“, у Подгорици (1993. година); четврто место на Фестивалу децијих хорова у Шапцу (1988. година); добитник „Сребрног знака” Црвеног крста Србије (1998. година); друга награда у емисији „Музички тобога” РТ Србије (2008. година). На међународном сусрету „Радост Европе”, 1997. године, Краљево и хор наше школе истичу се својим извођењем и о хору се пише у свим страним медијима. Након земљотреса у Краљеву, хор ОШ „IV краљевачки батаљон” учествује у новогодишњој емисији ТВ „Пинк” „Све за љубав”. Град рањен, а они песмом причају причу која иде у цео свет. Стижу саосећања људи, срца из далеког света реагују и покушавају да помогну Краљеву кроз донације. Посебан печат добровољном, хуманитарном ангажовању Лидије Спаски даје даноноћни рад у годинама које су обележиле рат и избеглиштво, у посвећености пружања прве помоћи, организовању добротворних акција прикупљања хране и збрињавању најугроженијих. Морал и хуманост несебично промовише, као особине које су изнад страдања, несреће и беде.

Написала је многе песме, компоновала и уврстила у репертоар хора. То су праве химне: „Краљевачки малишани”, песме о Краљеву, о Србији, химна о Црвеном крсту и хуманости.

Ученици и цео колектив школе поносни су што је један овакав педагог и човек свој радни век провео у нашој школи и што и даље образује младе генерације и преноси на њих љубав према музици.

Наталија Балтић, професор српског језика

ИЗВЕШТАЈ СА ЕКСКУРЗИЈЕ!

ЗИМОВАЊЕ УЧЕНИКА НА КОПАОНИКУ

И током овог зимског распуста једна група ученика похрлила је на Копаник, у сусрет новим зимским радостима и авантурама. Са њима, „наоружани“ зимском опремом и добрим расположењем, пошли су наставници Јелена Симоновић, Раданка Кузмановић и Љубомир Ђуровић. А оне најмлађе и најслађе чувале су васпитачице Данијела Нешковић и Дијана Вујовић. На Копанику су ученици научили да скијају, они који су већ искусни скијаши, постали су још бољи. Оно што је свима заједничко је - сте леп провод и незаборавно дружење. Ученици су и уживали у природним лепотама ове дивне планине и тужни је напустили, али, надамо се, до ове зиме и нових зимских авантура.

ПРЕДШКОЛЦИ НА ИЗЛЕТУ

Полазници припремног предшколског програма били су заједно са својим васпитачима на једнодневном екскурзији дана 6. 6. 2016. год. Екскурзија је била на релацији Краљево - Крагујевац (Акваријум) - Аранђеловац - Орашац - Крагујевац - Краљево.

Прва посета је била Акваријуму у Крагујевцу, а потом смо се запутили у комплекс на Орашацу, Марићевића јаругу као и музеј са Карађорђевим експонатима. Одатле пут нас је водио ка Аранђеловцу, па у Буковичку бању и парк, где смо уживали у шетњи, свежем ваздуху и дивној природи.

Дијана Вујовић, васпитач

ПРВАЦИ У ВРЊАЧКОЈ БАЊИ

Са ђацима првацима, провели смо још један леп дан на једнодневном излету до Врњачке Бање. Уз пут смо обишли манастир Св. Петке у Стублу и манастир Љубостиња код Трстеника. У Врњачкој Бањи смо уживали у Јапанском врту, шетњи Променадом и у игри у бањском парку. Пратило нас је лепо време, које смо сви из ове групе путника заслужили.

Биљана Симоновић, учитељица

ШКОЛА У ПРИРОДИ – 1. разред

У периоду од 4. 5. до 11. 5. 2016. године, 105 ученика првог разреда и 5 учитеља боравило је у школи у природи, у прелепој Сокобањи. Били смо смештени у Специјалистичкој болници - лечилишту „Бањица“. Свих 8 дана је искоришћено за прелепе шетње до излетишта Лептерија, Чука 2, Борићи и до видиковца Поповица са којег се види цела Сокобања. Поподневне сате смо проводили у спортским активностима, а вечерње у дискотеци хотела уз аниматоре и музику. Сви смо били јако задовољни боравком у овој бањи.

Биљана Симоновић, учитељица

ДАН ДЕВОЈЧИЦА

И ове године је Дан девојчица успешно реализован захваљујући наставном особљу Факултета за машинство и грађевинарство у Краљеву. Посета је организована 21. 04. 2016. године, а учествовале су ученице ОШ „IV краљевачки батаљон” и ОШ „Вук Караџић” из Краљева.

Најпре су нас окупили у амфитеатру факултета где су ученице упознате са организацијом факултета, али и нивоима, звањима и занимањима на конкретном факултету. Потом су студенткиње, асистенти, истраживачи и професори на факултету испричали своју причу – како су оне дошле до свог животног опредељења. Након тога смо, подељени у две групе, кренули у обилазак факултета и лабораторија уз кратко представљање шта се ту ради и које су одговорности, знања и вештине потребне за конкретно занимање. Посебно им је било интересно у лабораторији „Зде импулс” где се израђују предмети савременог дизајна.

На крају смо се опет вратили у амфитеатар где су ученице сумирале своје утиске, могле да поставе нека додатна питања и изразе захвалност за пријем и успешну реализацију.

Сања Николов Белоица, професор грађанског васпитања

ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА ПОСЕТА ЗДРАВСТВЕНОМ ЦЕНТРУ „СТУДЕНИЦА”

Наставница немачког језика, Јелена Секулић, са још 12 ученика из наше школе, била је 17. маја у посети ЗЦ „Студеница” заједно са ученицима ОШ „Вук Краџић”.

Главна сестра ЗЦ, Мадлена Којић, поздравила је ученике и кратким предавањем, увела их у свет медицине. То предавање употпуниле су медицинске сестре са других одељења и ученицима пренеле своја искуства са акцентом на тему како су и зашто су се определиле за овај позив. Након предавања ученици су у групама обишли хирургију, интерно, ортопедију, офтамологију, педијатрију... и разговарали са појединим лекарима.

Стиче се утисак да су деца врло заинтересована за ова, пре свега хумана и веома захтевна занимања.

Овом приликом похваљујем ученике са којима сам ишла у посету Здравственом центру „Студеница”, јер су се понашали у складу са захтевима институције у којој су се налазили.

Јелена Секулић, професор немачког језика

РЕПУБЛИЧКА НАГРАДА ЧАСОПИСУ

ДРУГА НАГРАДА НА РЕПУБЛИЧКОМ КОНКУРСУ ЗА НАЈБОЉЕ ОСНОВНОШКОЛСКЕ И СРЕДЊОШКОЛСКЕ ЛИСТОВЕ И ЧАСОПИСЕ ЗА ШКОЛСКУ 2014/2015. ГОДИНУ ЗА ДРУГИ БРОЈ НАШЕГ „НОВОГ БАТАЉОНЦА“

Откако радим у школи „IV краљевачки батаљон“ (2001), руководилац сам Новинарске секције. Из нашег пера изникли су бројни занимљиви текстови као резултат љубави према писаној речи и заједничког ентузијазма. Сваке године постављали смо зидне новине, које су радо читане јер су биле мала ризница школског живота. Чуване на ормарима и зидовима кабинета за српски језик, све су нестале у тужној епопеји нашег града, у земљотресу 2010. године. Имајући у виду моје искуство, директорка школе ми је поверила 2013. године да уређујем први број школског часописа. Била сам забринута јер сам знала шта то значи: требало је осмислити концепцију, па и назив, листа, анимирати и ученике, и колеге. Уложено је много знања и рада, и „Нови Батаљонац“ је рођен.

Наоружана новим искуством радо сам прихватила да уређујем и други број. Идеје су рађале једна другу, а приче су биле свуда око нас и чекале да буду изабране и записане. Ја сам препознала најбоље и поносна сам због тога, јер лист „Нови Батаљонац“ је 11. фебруара 2016. године на Конкурсу за најбоље основношколске и средњошколске листове и часописе за школску 2014/2015. годину, који расписује Друштво за српски језик и књижевност Србије, Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и Задужбина Милоша Црњанског, освојио другу награду, а одлука је пропраћена коментаром изборне комисије: „Увидом у овогодишње приспеле листове и часописе из основних и средњих школа жири констатује да је солидан општи ниво уређивања, а посебно је висок број оних узорних и натпросечних. Полазећи од критеријума којим су оцењиване и рангиране вредности ових школских гласила, процењивана је пре свега њихова концепција...”

Посебно захваљујем Радојци Ћирићу, архивском саветнику, који је последње дане свог радног века уложио да ми помогне да пронађем неке значајне информације о историји школе у Архиву града Краљева. Значајну улогу као подршка имала је и наставница српског језика Марица Ковачевић. Велику помоћ добила сам од Јасмине Николчевић, наставнице ликовне културе, која је сваку идеју чланова секције или моју преточила у слику. Посебно бих похвалила насловну страну, која је њено ауторско дело. Несебичну техничку подршку пружила је наставница информатике Наташа Вуковић.

Може ли бити боље? Да, како каже једна моја драга колегиница, може – боља је само прва награда. Нека то буде изазов за наше ученике и наставнике који ће убудуће уређивати часопис.

Наташа Митровић, проф. српског језика и уредник другог броја листа „Нови Батаљонац“

МАЛО СРЦЕ ВЕЛИКЕ ШКОЛЕ

ПРИПРЕМНИ ПРЕДШКОЛСКИ ПРОГРАМ

Место где све почиње....

СВЕЧАНИ ПРИЈЕМ ПРВАКА И ПРЕДШКОЛАЦА

И ове године се, 1. септембра школско звоно поново огласило позивајући ђаке да се врате у школске клупе, а оне најмлађе, прваке и предшколце, да заплове у свет знања и другарства. Њима су у знак добродошлице приредбу приредили ученици 4. разреда и хор школе. Глумом, стиховима, игром и песмом показали су најмлађим друговима да је школа весело и лепо место, пуно другарства, смеха и знања.

Приредба је завршена песмом о петицама, а прваци и предшколци су потом са својим учитељицама и васпитачицама кренули ка учионицама на први школски час.

Мира Милићевић, учитељица

Предшколци су наша будућност, ђаци прваци који се радују поласку у школу. Ове школске године уписано је 74 деце у припремни предшколски програм. У току ове школске године до сада је остварено неколико активности са децом која су тиме укључена у рад локалне заједнице. Једна од тих је и Дечја недеља која најбоље показује добру међусобну сарадњу школе и других институција. Дечја недеља је очигледан пример добре педагошке праксе која широком лепезом својих активности анимира децу и посвећена је најмлађима.

Наш рад прате и помажу и стручни сарадници као и радионица говорне гестикације коју спроводе Биљана Јанковић и Маја Миливојевић из Савеза глувих и наглувих из Краљева, а под покровитељством Министарства Просвете. Осим тога, константне посете људи разних занимања утичу на дечије проширивање и обогаћивање знања. Једно од тих је и посета школског зубара који је деци објаснио значај и правилно прање зуба.

Полазак у предшколско је мали корак за одрасле, али велики за децу која улазе у један нови свет другарства, учења и игре као почетак свог школовања. Деца се социјализују, адаптирају и навикавају на звоно и на школу. Будући прваци овде увежбавају прве кораке у образовању кроз дружење и учење социјалних вештина.

Дијана Вујовић, васпитач

ДАН УСПЕШНИХ

Свечаношћу у школском дворишту, дванаесту годину за редом наша школа обележила је „Дан успешних” – дан посвећен најуспешнијим ученицима и наставницима.

Као и претходних година, пригодним поклонима – дипломама и књигама познатих писаца, награђено је 92 ученика школе који су освојили једно од прва три места на републичким, окружним и општинским такмичењима и који су остварили запажене резултате на литералним и ликовним конкурсима, као и спортским надметањима.

Овом приликом награђено је 92 ученика и 45 наставника и учитеља који су својим огромним трудом подстицали ђаке да буду вредни, радни и успешни.

УЧЕСНИЦИ НА РЕПУБЛИЧКИМ ТАКМИЧЕЊИМА

Анђела Бабић, VIIз

треће место - Књижевна олимпијада,
учешће на републичком такмичењу из српског језика
(наставник Нада Тијанић)

Стефан Станковић, VIIз

учешће - географија (наставник Јасминка Мијатовић)

Петар Дуњић, VI

учешће – физика
(наставник Марија Томић Гољић)

Павле Ђоковић, VIз

друго место – физика
(наставник Марија Томић Гољић)

Сандра Максимовић, VIз

треће место – физика
(наставник Марија Томић Гољић)

Александра Протић, VIIз

учешће – Књижевна олимпијада
(наставник Нада Тијанић)

Сара Марија Пивљаковић, VIIIз

учешће – такмичење рецитатора
(наставник Наталија Балтић)

Тара Сеничић, VIIз

учешће – српски језик
(наставник Наташа Митровић)

Владимир Богојевић, VIIз

учешће – математика
(наставник Милена Савићевић)

ЈУТЈУБ - ХОБИ ИЛИ ЗНАТ

ИНТЕРВЈУ СА ЈАНОМ ДАЧОВИЋ

Јана Дачовић која стоји иза канала „Јана Дачовић“ има 17 година и преко 180000 пратилаца. Једна је од омиљених јутјуберки наших тинејџерки и то с разлогом. Њен канал бави се различитим темама.

Како је настао твој канал и какву си идеју имала на почетку?

Канал сам отворила инспирисана својим идолима. Желела сам да будем попут страних јутјуберки као што су Бетани Мота, Мередит Фостер и многе друге. То је била у почетку идеја за отварање канала.

Да ли су те родитељи подржали у томе?

У почетку мојим родитељима није било јасно шта радим и због чега објављујем снимке на интернету. Када сам им објаснила разлоге, добила сам дозволу да наставим да се бавим овиме, али под условом да не запоставим школу, не причам ружне речи и понашам се у складу са својим годинама.

Како су реаговале твоје другарице када си постала популарна?

Имам велику подршку другарица и неизмерно ми је драго због тога. Кад год ми треба нека помоћ око снимања, оне су ту за мене.

Шта те одваја од других јутјубера?

Нисам сигурна како бих сама одговорила на ово питање. Читајући коментаре девојчица које ме прате, рекла бих да им се допадам, јер сам своја и опуштена пред камером. Када ме гледају имају осећај као да причају са најбољом другарицом.

Да ли ће ти Јутјуб бити посао или хоби?

Јутјубом сам почела да се бавим искључиво зато што то волим да радим. Много сам срећна што је овај мој хоби прешао и у посао.

Шта најчешће радиш у слободно време?

Када не планирам и не снимам снимке, волим да читам. Тако се забавим и проналазим инспирацију у многим часописима.

Која ти је омиљена књига?

Омиљена књига ми је „Игре глади“ и то сви делови. Обожавам и истоимени филм.

Била си ученик наше школе, сад си средњошкола. Шта планираш да студираш?

Волела бих да студирам новинарство. Мислим да је то јако леп истраживачки посао, а студирање може да ми помогне и унапреди снимке.

Како се осећаш кад знаш да си узор многим девојчицама?

Знам да је то огромна одговорност, али не смета ми. Трудим се да сваки снимком пошаљем неку поруку, јер верујем да ме већина пратилаца доживљава као старију сесру од које могу нешто да науче.

Осим лосиона „Wonderland“ да ли имаш у плану да пласираш још неки производ?

Имам у плану и радим на многим пројектима тренутно, али бих волела да то за сада остане тајна.

За крај, шта поручујеш онима који желе да се баве овим послом?

Поручујем да верују у себе и да не одустају. Најчешће је за успех потребно пуно труда и рада, али се на крају исплати.

Софија Тодорић, Дуња Бачевић
Александра Ђурчић, Анђелина Беочанин V5

You Tube

НЕКЕ ОД АКТИВНОСТИ НАШИХ УЧЕНИКА

Балетска представа КОПЕЛИЈА - Народно позориште Београд

Тог 17. априла из наше школе кренуло је око 270 ученика и петнаестак наставника, пут Београда, на балетску претставу КОПЕЛИЈА – девојка са очима од емајла.

У амбијенту Народног позоришта и у раскошној балетској сцени имали су привилегију да уживају ученици наше школе са својим наставницима. А на све то нас је „наговорила” наставница музичке културе, Александра Кљајевић.

Ученици наше школе су од стране извођача и свих запослених у овој значајној и престижној установи похваљени као изузетно културни, васпитани и образовани млади људи који ће тек бити понос своје школе и наставника.

ТРЕЋАЦИ И АНТИКВИТЕТИ

Учитељица Надица Вукадиновић Алимпијевић, са својим ученицима, веома често има ваннаставне активности, којима жели и успева да своје ученике научи како се чува традиција и да се чувањем традиције обезбеђује сигуран пут у будућност.

ПОСЕТА ХЕМИЈСКОМ ФАКУЛТЕТУ И МУЗЕЈУ НИКОЛЕ ТЕСЛЕ

Прошле школске године ученици шестог, седмог и осмог разреда посетили су са директорком школе и са наставницима физике и хемије Хемијски факултет у Београду и Музеј Николе Тесле.

После обиласка зграде факултета, ученици су имали част да изводе огледе у лабораторији најстаријег Универзитета у земљи.

Музеј Николе Тесле оставио је велики утицај на ученике. У музеју су видели његова дела, све што је његов ум успео да створи. Ученици су погледали и филм о њему и допунили знање које су већ имали. После тога су пробали и неке од машина у музеју.

За ученике је ово било ново, прелепо искуство, које ће се, надамо се, поновити.

ЧУВАРИ ПРИРОДЕ ИЗЛОЖБА ДЕЧЈИХ РАДОВА

У среду 16. марта у холу Градске управе, отворена је изложба дејих радова у оквиру еко пројекта „Чувари природе”. На изложби су постављени радови од рециклажног материјала, које су правили ученици из ОШ „IV краљевачки батаљон“ и ОШ „Браћа Вилотијевић”.

„Чувари природе” је тромесечни пројекат који је Културни центар „Рибница“ Краљево реализовао кроз Јавне радове Националне службе за запошљавање.

Ученици наше школе посетили су поменуту изложбу. Неки од њих су имали прилику да препознају своје радове.

ДАН БРОЈА ПИ

Сваког 14. марта математичари широм света славе Међународни дан броја Пи. Знате, то је она константа због које вас на часовима математике боли глава, а која има бесконачан низ децимала - али без које би и најједноставнији задаци били једноставно нерешиви.

Наставница математике, Ана Павловић, са ученицима осмог разреда обележила је овај дан и тако све нас подсетила на ову константу.

БИОЛОШКА СЕКЦИЈА ОБЕЛЕЖИЛА ДАН ШУМА И ДАН ВОДА

Поводом Дана заштите шума 21. марта и Светског дана вода 22. марта, ученици осмог разреда су, заједно са наставницом биологије Сандром Радетић Вучетић, припремили изложбу радова у холу школе. Циљ изложбе је да нас подсети на значај и корист шума, на важност заштите вода, али и на неопходност њихове заштите и очувања као драгоценог природног ресурса, јачање свести јавности о неопходности одрживог управљања шумским екосистемом у корист садашњих и будућих генерација. Циљеви изложбе остварени су у потпуности.

АКТИВНОСТИ УЧЕНИКА III И IV РАЗРЕДА

Дана 10. децембра у холу наше школе осванула је изложба интересантних радова, које је немогуће не приметити!

Наиме, ученици трећег разреда са својим учитељицама, на часовима ликовне културе показали су велику креативност и уметнички дар, израђујући радове на тему „На северном полу живе” и „Тропска острва”.

У оквиру теме о северном полу, након читања о Ескимима, њиховим навикама и начину живота, ученици су правили макете иглоа користећи новине, воду, течни штирак, четке, надуване балоне. Призоре из живота Ескимима дочарали су фигурицама од пластелина, које су верно приказивале саме Ескиме као и животиње које живе у њиховом окружењу.

А ученици четвртог разреда су правили макете манастира.

Мира Милићевић, учитељица

ОСМОМАРТОВСКА ЛИКОВНА ИЗЛОЖБА

Наставница ликовне културе Јасмина Николчевић, сваки значајан датум обележи, а нашу школу улепша радовима својих ученика. Тако је и ове године, хол наше школе, освануо 8. марта у свечаном руху ђачких цртежа и честитки, посвећених међународном празнику, Дану жена.

НА ВИДОВДАН! ДА СЕ ВИДЕ НАЈБОЉИ

У уторак, 28. јуна, у просторијама Народног Музеја у Краљеву, одржана је свечана додела признања и награда за учеснике кви-за „Краљево бира знање”. Квиз организује Друштво историчара Рашког округа у сарадњи са РТВ Мелос и основним и средњим школама из Рашког округа.

Међу добитницима били су и ученици ОШ „IV краљевачки батаљон”, Златан Хасановић и Лука Филиповић, који су освојили треће место у конкуренцији преко стотину ученика. Пригодне награде им је уручио Драгољуб Даниловић, председник Друштва историчара Рашког округа и професор у краљевачкој Гимназији. Златан и Лука су изјавили како ће, будући да су управо завршили осми разред, и даље наставити да се интересују за историју и да учествују и у наредним издањима кви-за.

Војкан Трифуновић, професор историје

ПУТ КА DSD ДИПЛОМАМА

Од школске 2015/2016. године ученици наше школе имају могућност да полажу испит из немачког језика за ниво А1/А2. Том приликом је 17 матураната наше школе тестирало своје знање из немачког језика након 4 године учења и сви су добили заслужене дипломе.

Након завршене средње школе ученици стичу право за полагање DSD B1 немачког језика, дипломе признате у целом свету.

У општини су 17. јуна дипломе свечано додељене ученицима који су успешно положили испит.

На наше матуранте смо посебно поносни и можемо са поносом рећи да су корак ближи DSD дипломама.

IT КАРАВАН

Министарство трговине, туризма и телекомуникација, у сарадњи са Министарством просвете и чувеном компанијом Мајкрософт, покренуло је овај пројекат едукације о корисној и безбедној употреби информационих технологија, који се у 15 градова Србије спроводи у оквиру иницијативе за развој информационог друштва под слоганом, „Паметно и безбедно – Smart and safe”.

ИТ караван је пројекат који промовише корисну и безбедну употребу информационих технологија, а све са циљем подизања нивоа информационе писмености посебно код младих, што опет за крајњи циљ има подстицање развоја информационог друштва.

Ученицима старијих разреда наше школе приређене су интерактивне презентације о ризицима употребе интернета и друштвених мрежа, као и о могућностима употребе ИКТ-а за лакше и занимљивије учење. Аутори презентације су наставници Катарина Вељковић и Велимир Радловачки, а модератор свих програма је глумац Осман Ахмед. Ученици су имали прилику да испробају неке нове софтверске производе.

Фискултурна сала, где је инсталиран хардвер најновије генерације, била је препуна наших ученика, што указује на заинтересованост младих генерација за ову област.

Ову активност, као и бројне друге активности у нашој школи, проpratили су локални медији. Прилог о томе емитован је на ТВ Мелос.

Наташа Вуковић, проф. технике и информатике

ПРЕЗЕНТАЦИЈА ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА И КУЛТУРЕ У НАШОЈ ШКОЛИ

Дана 26. 10. 2016. године, у амфитеатру наше школе, одржана је презентација „Култура и начин живота у Великој Британији”. Ученици шестог и седмог разреда присуствовали су предавању. Предавање је одржала професор енглеског језика из Лондона.

Предавање је обухватило начин живота и навике људи у Великој Британији, улогу Краљевске породице, најважније знаменитости Лондона, навике у исхрани, музику, спорт, најстарију подземну железницу и образовни систем у Енглеској уз обавезно ношење униформи. После сваког сегмента предавања који је био праћен сликама, ученицима су постављана питања и били су награђени пригодним поклонима. Наиме, предавач је, пре доласка у нашу школу ступила у контакт са фудбалским клубом „Манчестер Јунајтед”, који је обезбедио од привезака и качкета до дресова и фудбалских лопти за највредније и најпажљивије учеснике квиса.

Професорка енглеског језика била је задовољна приказаним знањем ученика и уз обострано задовољство договорен је поновни сусрет наредне године.

Олгица Матовић и Тања Радовић, професорке енглеског језика

УСПЕСИ ВРЕДНИ ПАЖЊЕ

Милица Видановић помера границе својим талентом

Због Милице Видановић установљена је награда и за предшколски узраст на Међународном фестивалу хумора за децу у Ла-заревцу.

Милица Видановић, ученица одељења II4, у бескрајни свет књиге завирила је веома рано, најпре брчкајући се са својом првом „водоотпорном“ књижицом. Тата и мама су је успављивали читајући бајке, а бака за сваки рођендан поклањала своју песму. Док се играла, речи су се низале, а дека их је марљиво записивао. Са пет и по година научила је да чита и пише, и највише су је закупили виле и необични јунаци стрипова. Сада већ радо чита „Мали Забавник“ и књиге за тинејџере.

Са шест година постала је члан Књижевне радионице Народне библиотеке „Стефан Првовенчани“, коју води Гордана Тимотијевић. Уз подршку познате краљевачке списатељице убрзо осваја награду на Међународном фестивалу хумора за децу у Лазаревцу. Захваљујући Миlici, од те године установљена је награда и за децу предшколског узраста.

Иако је тек други разред, Милица се може похвалити и са још две значајне награде. Прошле школске године на „Невенском фестивалу деце песника“ у Савином Селу, у чијем жирију је био и познати књижевник Перо Зубац, за кратку лирску причу „Три приче“ добила је трећу награду у конкуренцији од 510 децјих радова. А убрзо, у новембру, након конкурса „Деца песници песници за децу“ поводом Дечје недеље, Милица се окитила још једним признањем за свој таленат. Свака част, Милице! Твоји родитељи, твоја учитељица Станка Гуњић, и цела школа поносе се тобом.

Наташа Митровић, проф. српског језика

ДИРИГЕНТ

Диригент кад штапом мрдне ил` је брзо ил` је споро.
Ил` је гласно ил` је тихо. То је диригентов хор.
Његов хор мења глас. Како то? Па то су људи.
А људи певају разним тоновима и брзином.
Понекад један у хору пева сам а после и остали.
Кад остали певају чују се у глас.
На крају диригент нагло махне штапом и онда
хор стане с певањем.

КИШОБРАН

Био један кишобран који је летео и слетео у реку и плутао
и био је срећан. И тако је плутао док није срео Патку.
Кишобран је питао патку: „Госпођо Патко,
желите ли да будемо комшије?“
Патка одговори: „Да!“
Кад је патка рекла да, кишобран је био срећан.
Он је живео срећно.

СЕЛО

Кад само помислим на село и питам маму и тату да
идем на село, кажу:
„Ићи ћемо за распуст.“ А распуст је за много месеци.
Зато мислим да никад нећу ићи на село.

Димитрије Павловић, ученик III5, од маја 2015. године тренира ђудо у клубу „Партизан“. За непуних годину дана освојио је пет бронзаних, две сребрне и једну златну медаљу.

Освајањем златне медаље у Нишу, 21. 02. 2016. постао је државни првак у категорији до 38 кг.

Драгана Бошњаковић, учитељица

ИНТЕРВЈУ: УРОШ ПЕТРОВИЋ

Будимо радознало будни, чак и када сањамо, и занесено сањиви чак и када смо будни

Нашег великог писца фантастике и творца бројних загонетки Уроша Петровића, упознала сам сасвим случајно на Београдском сајму књига прошле године. Пошто пре тога нисам пронашла његово име међу књижевницима који су тога дана потписивали своја дела, изненадни сусрет са Урошем, мојим идиолом и омиљеним писцем, јако ме је усрећио и сигурна сам да ће заузети посебно место у мом срцу. Била сам презадовољна јер сам имала прилике да се упознам са њим, али убрзо сам пожелела и да му поставим неколико питања о његовом животу и раду. Урошеву мејл адресу пронашла сам на последњој страници књиге „Пети лептир” и тако сам му једног дана, скупивши храбрости, послала поруку са припремљеним питањима.

О чему сте сањали да се бавите док сте били дете?

- Можда ће то звучати веома чудно, али сањао сам о томе да имам илегалну радио-станицу. Замишљао сам тако да се обраћам целој нацији која је под неком врстом окупације, а нико не зна ни ко сам, а поготово где сам. Чак сам у машти дизајнирао пећину са антеном одашиљача скривеном у стаблу изнад, а до детаља сам осмислио и снабдевање водом, ваздухом и осталим потрепштинама моје скривите подземне радио-станице. Иако сам имао шест или седам година, мислим да су емисије које сам правио (а које, сем мене, по природи ствари нико није слушао) биле веома авангардне чак и за данашње стандарде.

Који тренутак у Вашем животу је био одлучујући да почнете да пишете за децу?

- Ако изузмемо тренутке када сам прочитао књиге које су ме инспирисале (попут „Мартина Идна” Џека Лондона), мислим да је једна посета Београдском сајму књига пре двадесетак година била пресудна. Гледао сам ону дивну гужву са горњег нивоа Хале један и помислио како би било веома лепо да postanем блискији део те велике интелектуално-вашарске енергије.

У чему проналазите инспирацију да на незабораван начин удахнете живот бројним ликовима из Ваших књига?

- Инспирацију проналазим у стварним ликовима које срећем на многобројним путовањима. Само у последњих неколико недеља обишао сам двадесетак градова, шума и планина у неколико европских земаља, упознао много живописних људи. Сва је прилика да ће неки од њих изронити у ликовима из будућих књига.

Када се читаоци могу надати Вашој новој књизи?

- Већ за пар дана излази роман „Караван чудеса”. То је прича о дечаку који бива украден и одведен у другу димензију. Тамо је све исто као и овде само што нема људи. Малишан остаје сасвим сам у новостеченој дивљини пустих градова, уплашен и бесан. Потом те негативне емоције претаче у своју предност у борби за опстанак.

Пошто у рукама млађе популације телефон све више замењује књигу, која је Ваша порука младима?

- Моја порука је кратка и једноставна: направљено је озбиљно истраживање у Немачкој, а резултати су да деца која читају књиге једног дана имају значајно већу плату од оних која не читају! О духовној и интелектуалној предности нема потребе да се говори – она је тако јасна и лако предвидива.

Читајући књиге Уроша Петровића и имајући прилике да на овај начин сарађујем са њим, била сам импресионирана, а његове речи: „Будимо радознало будни, чак и када сањамо, и занесено сањиви чак и када смо будни” пратиће ме на путевима живота који су преда мном.

Милица Раковић, VIII5

